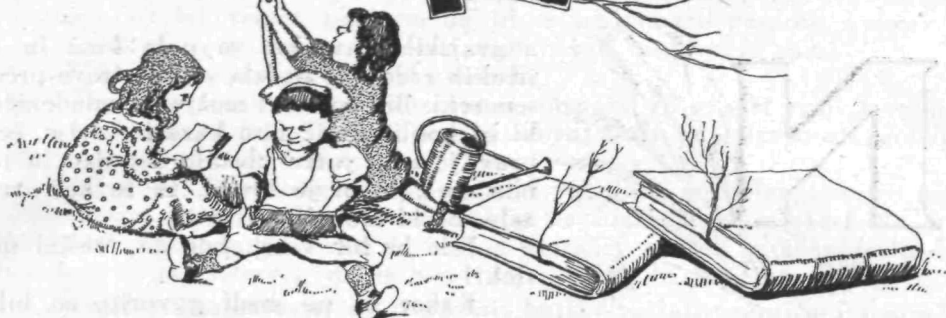

VRTEC

ŠTEV. 4-5

1937/38

LETNIK 68

Ob Jezuškovem rojstvu.

Najkrajši in najmrzlejši dnevi so tu, dnevi z neskončno dolgimi zimskimi večeri, ki so za Vas, dragi prijateljčki, tako skrivnostno srečni in zabavni, saj se tako radi zbirate okrog peči, da Vam stari dedek pripoveduje prezanimive pripovedke in pravljice.

A od vseh zimskih večerov je najbolj skrivnosten — sveti večer. Kajne, kako se ga že vsi veselijo: komaj bo zazvonilo v mrzli zimski večer avemarijo, že boste pohiteli z očetom v vse hišne prostore, da jih pokropite in pokadite, da bo ves večer lepo prijetno dišalo po kadilu. Nato boste molili sveti rožni venec pri jaslicah in za konec prižgali še svečke na božičnem drevescu, se zbrali okrog darov, ki Vam jih bo prinesel Jezušček in zapeli premilo melodijo: Sveta noč, blažena noč... In tudi k polnočnici boste pohiteli, da skupno z duhovnikom zapojete:

Slava Bogu na višavah
in mir ljudem na zemlji!

O, res, mir ljudem na zemlji! Jezušček ga je v Betlehemu v revnih jaslicah prinesel na ta svet med ljudstva, ki so pozabila, da »so Očeta enega sinovi«. Mir je prinesel Jezušček, pa ljudje ga niso sprejeli. Saj z Njegovim prihodom na svet ni hotelo biti konca vojskam in ropom in požigom, ker so ljudje kaj kmalu pozabili na Kristusovo zapoved: Ljubite se med seboj!

Zato, predragi, molite na sveto božično noč, ki je prinesla na zemljo mir, da nam Gospod zopet dá svoj mir, ki ga nam svet noče in noče dati. Vaše molitve, ki prihajajo iz nedolžnih src, bo božje Detece gotovo uslišalo. Kako lepo bo potem v sicer tako solzni in revni naši dolini!

F. J.